

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Karolína (Anna) Rebrová, FDC

Narodená:	17. 02. 1912	Dúlov, okr. Ilava
Vstup:	31. 08. 1925	Trnava
Obliečka:	25. 08. 1931	Spišská Sobota – Poprad
Prvé sľuby:	23. 08. 1933	Spišská Sobota – Poprad
Večné sľuby:	23. 08. 1938	Spišská Sobota – Poprad
Zomrela:	04. 01. 2000	Veľké Leváre

Sestra Mária Karolína, krstným menom Anna sa narodila skromným a bohabojným rodičom v Dúlove pri Ilave 17. 02. 1912. Otec sa volal Lukáš a matka Karolína rod. Pagáčová. Sestra Karolína mala jedného brata Karola. Vyrastala pod bedlivým dohľadom rodičov. Pokrstená bola hneď na druhý deň po svojom narodení. Ľudovú školu vychodila s dobrým prospechom vo svojom rodisku. V roku 1920 bola na prvom sv. prijímaní a v roku 1926 prijala sviatosť birmovania. Duch Svätý pôsobil v jej duši. Nevieme o chvíli, kedy sa rozhodla pre rehoľný život. Ale určite poznala naše sestry, ktoré pôsobili v Pruskom a dedinka Dúlov bola filiálkou Pruského.

Po skončení školskej dochádzky v rodnej obci, prihlásila sa v r.1925 do našej Kongregácie v Mariánskom ústave v Trnave. Prijala ju vtedajšia provinciálna predstavená Matka Alexandrina Maďarová. Pre jej šikovnosť dali ju do meštianskej školy k sestram Uršulínkam. Mala vlohy a všetky predpoklady pre kancelársku prácu. Organizačné schopnosti jej tiež nechýbali. Po skončení meštianskej školy v roku 1928 vypomáhala v škole vo Veľkých Levároch. V roku 1929 po prázdninách odišla do Viedne. Tu prešla časom predpísaným pre kandidatúru. Skúmala, či je naozaj rozhodnutá vstúpiť na nie ľahkú cestu rehoľného života. Osvojovala si aj nemecký jazyk. S nadšením prijala poverenie generálnej asistentky Sr. M. Norberty Večeřovej, aby sa starala o poriadok a čistotu izby Matky Zakladateľky, Františky Lechnerovej v Materinci. Bola to izba s drevenou podlahou a zariadená veľmi jednoducho v duchu chudoby, ktorú Matka Františka tak veľmi milovala. Vo Viedni sa učila prvým krokom a spôsobu rehoľného života.

Do noviciátu vstúpila na Slovensku 25.8.1931 v Spišskej Sobote. Magistrou noviciátu bola sestra Mária Eglantína Kardošová. V noviciáte prijímala a využívala každé slovo na utváranie svojho rehoľného života. Nakoľko v Spišskej Sobote sme mali súkromnú hospodársku školu, novicky mali povolenie vypomáhať pri školskej práci, tak i ona bola zapojená do tejto činnosti. Po skončení jedného roku noviciátu ju vzala Matka Leona Štolfová do Trnavy na vybavovanie úradnej agendy. Vo voľných dňoch chodila na zbierku milodarov pre otvárajúci sa Mariánsky ústav na výchovu nášho rehoľného dorastu a na duchovné a telesné zabezpečenie sirôt. Tieto cesty vykonávala s ochotou, ale mnohokrát aj sebazaprením, čím nepochybne zušľacht'ovala svoj charakter.

Po úspešnom skončení noviciátu 23. augusta 1933 zložila prvé sľuby do rúk jeho Eminencie Otca biskupa Jána Vojtašáka a provinciálnej predstavenej M. Leony Štolfovej. Ježišovi obetovala všetko a Panna Mária ako dobrá Matka ju sprevádzala na posvätnnej ceste života. Večné sľuby zložila v Spišskej Sobote dňa 23. 08. 1938. Svoj život venovala naplno Kongregácii aj ako sekretárka v rokoch 1933-1950.

Prišiel 29. august 1950, zrušenie reholí a vyst'ahovanie sa zo všetkých rehoľných domov. My, Dcéry Božskej Lásky, sme sa zrazu ocitli v Ivanke pri Nitre, ako v koncentračnom tábore. Sestry pracovali na družstve pri zbere úrody až do zimy, potom šili prádlo pre väzňov v Nitre. V noci z 11. 10. na 12. 10. 1951 vyviezli sestry do Čiech na práce v textilnom priemysle. Do Čiech odišla aj provinciálna predstavená Matka Alexandrína, sestra Karolína ako sekretárka ostala na Slovensku, najprv v Ivanke pri Nitre a potom bola premiestnená do Sládečkoviec, pracovala v záhrade. Nie však nadhlo, pretože od 28. 6. 1952 do 3. 4. 1954 bola internovaná v Hejniciach, okr. Fryland v Čechách a vo Veľkom Oseku. Bol to čas veľkého utrpenia, provinciálne predstavené všetkých reholí tu boli ubytované pod štátnou kontrolou, aby zamedzili kontakt so svojimi sestrami. Na miesto Matky Alexandríny bola uväznená sestra Karolína. V r. 1954 ako ťažko chorá sa vrátila do Sládečkoviec (Močenok) a tam žila a pracovala v Charitnom domove do roku 1969. V Sládečkovciach pracovala v záhrade. Potom až do roku 1997 bola v CHD v Rúbani. Keď bola ešte pri sile, pomáhala v kuchyni umývať riady. Rada sa modlila a trávila celé hodiny v kaplnke. Často spomínala na prežitú časť. Nebola ušetrená ani telesných bolestí a utrpení. Bola chorá na srdce. V roku 1997 boli všetky naše sestry preložené do nášho zrekonštruovaného vlastného kláštora vo Veľkých Levároch. Sestra Karolína zachovala aj počas totality korešpondenciu Slovenskej provincie, zvlášť vzácne štatistiky, korešpondenciu Mariánskeho ústavu a zmluvy o nadobudnutí našich kláštorov.

V novembri boli vo Veľkých Levároch misie. Istý vdp. misionár i sestry potešil prednáškou a všetky si vykonali štvrťročnú sv. spoveď. Sestra Karolína si čas sv. spovedi predĺžila. Keď vychádzala po sv. spovedi z kaplnky celá sa chvela a s úsmevom sa ospravedlňovala, že trochu zdržala, lebo si vykonávala generálnu sv. spoveď.

8. decembra 1999 pre bolesti a slabosť bola hospitalizovaná v nemocnici v Malackách. 16.12. 1999 sa podrobila operácii. Nádej na uzdravenie lekári nedávali. Sama sestra Karolína si toho bola vedomá. Jej jedinou túžbou bolo zomrieť doma, v kruhu spolusestier. Osamotená v nemocnici veď nebola, Sviatostného Spasiteľa jej denne prinášali sestry z Veľkých Levár. Úpenlivo Ho prosila, aby mohla zomrieť v komunite sestier. Spasiteľa, ktorý jej bol v živote všetkým, neprosila nadarmo. Pán Ježiš od nej žiadal ešte jednu obeť, sviatky radosti Narodenia Pána prežívala v nemocnici a domov do kláštora ju priviezli 27.12.1999. Na krátky čas pookriala, prijímala potravu. Jej šťastie bolo viditeľné. Bola poslušnou, ba vzornou pacientkou, vďačná za poskytnutie každej služby. Ježiš ju posilňoval do dní, ktoré sa nezvratne blížili. Žila v ustavičnej prítomnosti Božej a v odovzdanosti do jeho vôle. Slabla zo dňa na deň. Splnilo sa jej pranie, ani na okamih nebola sama.

Blížil sa deň posledného výdychu 4. január. V ten deň sa viditeľne začal meniť je zovňajšok. Sestry sa začali modliť modlitby zomierajúcich. O presnom skone vie len dobrý Pán Boh.

Avšak okolo 12,45 hod. hlbšie vydýchla a klesla jej ruka. Pohľad mala zameraný na jeden bod. Potom prišiel posledný výdych. Telo ostalo nepohnuté. Ihneď sa zhromaždili sestry a modlili sa modlitby za umierajúcich. Ona sama milovala sestry, nikdy voči nim nepoužila tvrdšie slovo a predstavených mala vo veľkej úcte a láske. Bola pokorná. A tak sa jej dostalo odmeny v podobe rýchlej modlitby za jej dušu, na ktorú už čakal Ženích, ktorému zasvätila svoj život. Rýchlo prišiel i miestny dp. farár, aby modlitbou Cirkvi a kňazským požehnaním ju vyprevadil na ďalekú cestu. Pohreb sa konal 8.januára 2000 vo Veľkých Levároch. V kostole bola sv. omša za asistencie 4 kňazov a 10 miništrantov.

Pohrebu sa zúčastnili aj mnohí členovia jej rodiny, veľa spolusestier a veriacich z Veľkých Levár. Jej telesné pozostatky sú uložené na miestnom cintoríne vo Veľkých Levároch. Vďaka, milá sestra Karolína za všetko!

Odpočinutie večné daj jej, Pane a svetlo večné nech jej svieti!

Veľke Leváre 18. januára 2000

Napísala: Sr. M. Klára Balužáková, FDC